

“ Z A R J A ”

MESEČNIK ZA SLOVENSKO ŽENSTVO V AMERIKI.

Štev. (No.) 7.

January, 1930.

Letnik (Volume) 2.

Julia Gottlieb:

Tri leta...

RI leta! Kratka doba in pisati zgodovino treh let je nekaj izvanrednega. Ravno na to izvanrednost je lahko ponosna naša edina slovenska ženska organizacija v Ameriki — Slovenska Ženska Zveza. Uspeh, ki ga je dosegla naša Zveza v treh letih, je tako velik, da nikakor ne bo mogla iti slovenska zgodovina preko teh dogodkov. Pogledajmo nekoliko, kako je bilo takrat in kako je danes.

Ko je pred tremi leti naša glavna predsednica Mrs. Marie Priland sprožila idejo Slovenske Ženske Zveze, in sicer s svojim člankom v listu "Amer. Slovenec" št. 211 z dne 30. oktobra 1926, sem bila takoj njenih misli. Posvetovala sem se o tej zadevi z nekaterimi vplivnimi Slovenkami v Chicagi, ki so se sicer takoj strinjale s tem, vendar poguma pa ni bilo pravega. Nekateri so bile mnenja, da bo ostalo samo pri dveh podružnicah, Chicago in Sheboygan; nekatere so imele nekoliko več poguma in so prerokovale, da lahko računami na 500 članic. Na večje število nihče mislil ni, kajti računali smo nedinost in zaspanost nekaterih naših rojakinj. Znani so nam bili slučajji po naselbinah, kjer obstojajo ženska društva, da so moška društva iste organizacije agitirala za ženske članice (ali pa še celo za prestop od ženskega društva k moškemu), **a enakopravnost žensk pa ne pripoznajo.** In članice pri teh moških društvih so pa bile toliko nezavedne, da so pri tej agitaciji celo pomagale. (Pripomniti moram, da niso pri tem popolnoma nič prizadeta tista mešana društva, kjer so moški in ženske enakopravni. V mislim imam tista društva, ki so agitirala za ženske članice z namenom, da so poslala več delegatov, ki so potem na konvenciji bili proti ženskim pravicam.) Naštela bi lahko še veliko več, toda že iz navedenega je razvidno, da smo lahko pričakovale nasprotovanja ne samo pri moških, ampak tudi pri nekaterih ženskah. Da je naš strah bil upravičen, boste razvidele pozneje.

Ko so se začele oglašati Slovenke iz raznih naselbin, da so z dušo in telesom za ustanovitev ženske zveze, smo šele dobile pravi pogum. Mrs. Priland je sklicala sejo za Sheboygan, jaz pa za Chicago. Kako je bilo v Sheboyganu, ne vem, toda tu v Chicagi smo takoj prvi dan naletele na odpor.

Seja je bila sklicana v cerkveni dvorani, toda tam smo našle druge — na izvanredni seji — morale smo se odmakniti v šolsko sobo, da marsikatera ni znala za kraj zborovanja. Toda vkljub temu se je takoj prvi večer vpisalo 36 članic. Nekateri so prišle samo poslušat in so se izrazile, da je naš namen razdvojiti našo katoliško jednoto. Zavednosti ostalih Slovenk je pripisovati, da se je kljub temu ustanovila podružnica.

Sedaj pa, ko smo imele dve podružnici, je bila naša naloga, sklicati ustanovno sejo nameravane zveze. Društvo Marije Pomagaj št. 78 K.S.K.J. je imelo svojo glavno letno sejo v nedeljo, 19. decembra 1926. Za to sejo je to društvo imelo veliko novih kandidatinj. Ker je koncem istega meseca potekel rok naše takratne podpredsednice K.S.K. Jednote, Mrs. Priland, smo članice društva Marije Pomagaj sklenile povabiti njo na to sejo in to v znak priznanja za njeno neumorno delo pri tej organizaciji. Ker se je Mrs. Priland takoj odzvala, smo porabile to priliko, da smo za isti dan sklicale ustanovno sejo nameravane organizacije in sicer po seji zgoraj imenovanega društva. Na tej ustanovni seji je bilo najprvo na dnevnem redu vprašanje, kakšna naj bo ženska zveza. Mrs. Jorga je bila mnenja, da se naj ustanovi popolnoma neodvisna ženska jednota. Mrs. Priland se je na to izrazila, da je odločno proti ženski zavarovalninski jednoti, kajti teh imamo Slovenci v Ameriki že sedaj preveč, nimamo pa še kulturne in izobraževalne organizacije. Taka organizacija je pa med nami živa potreba. Teh misli je bila tudi velika večina navzočih in na tej podlagi se je ustanovila organizacija, ki je dobila ime Slovenska Ženska Zveza. Takoj po seji smo doživele slučaj, ki nam je še danes uganka. Pred vrati so se delili reklamni letaki neke angleške ženske organizacije in so vabile k pristopu. Ni mi znano, da bi ta organizacija kedaj preje ali pozneje delila enake letake pred našo cerkvijo ali šolo. Kako so vendar zvedele, da se je vršila isti dan ustanovna seja za slovensko katoliško žensko organizacijo?

Zvečer istega dne smo priredile večerjo v počast naši izvoljeni predsednici S.Ž.Z., Mrs. Priland. Udeležili so se tudi moški, med njimi takratni žup-

nik pri cerkvi sv. Štefana, Rev. Kazimir Zakrajšek, ki je častital na ustanovitvi Slovenske Ženske Zveze, vendar na uspeh ni imel upanja, kajti vsikdar, kadar se je kaj koristnega ustanovilo, smo naleteli na odpor ravno pri rojakih, od katerih bi se pričakovala pomoč. Isti rojaki pa še vedno živijo. Ako bo Slovenska Ženska Zveza napredovala, bo to edino z ozirom na odločnost žensk. Tako je govoril takratni g. župnik. V zadnjih treh letih so se te besede tudi uresničile. Nasprotovanje smo imele tam, kjer smo najbolj pričakovale pomoči. Da smo

kljub nasprotovanju tako lepo napredovale, je zasluga naših sodelavk, predvsem naše predsednice Mrs. Priland, ki neumorno piše v korist Slovenske Ženske Zveze. Velika zasluga pri tem gre tudi listu "Amerikanski Slovenec", ki nam je bil celi čas na razpolago, do dneva, ko smo dobile svoj list in še celo sedaj. Prvo leto je ta list nam bil na razpolago popolnoma brezplačno, za kar lepa hvala.

Toliko o tem. Prihodnjič spregovorim o nečem drugim.

Marie Priland:

Novoletne misli...

OVO LETO pričenjamo in nehote se vprašujemo, kaj nam bo prineslo. Sicer si drug drugemu želimo "srečno in veselo Novo leto", a marsikateri se je že prepričal, da je ostalo le pri želji. Za marsikoga je bilo Novo leto vse kaj drugega kot srečno in veselo, kakor so mu želeli prijatelji.

Da nam novo leto ne prinaša vsega, kar si želimo, da se ne izpolni želja in voščila naših prijateljev, so večkrat krive razmere, večkrat smo si krivi pa tudi sami. Treba je torej računati z razočaranji in potrpeti.

Kar se pa tiče Slovenske Ženske Zveze, se pa morajo to leto izpolniti vse želje in vsa voščila njenih članic, namreč, da mora in mora imeti petdeset podružnic in da mora in mora imeti pet tisoč članic do prihodnje konvencije. Kakor je lepo napredovala naša Zveza do sedaj, tako mora tudi v prihodnje. Ker je to leto konvencija, imamo vzrok, da smo še bolj agilne kot kedaj poprej. Novo leto moramo začeti z napredkom in ga končati z uspehom. Naj bi se vse podružnice podvzdale in na vso moč delovale pri tej kampanji. Do sedaj je razpisana nagrada za vsako novo podružnico po \$10.00 iz zvezinega sklada. Sestra Bara Kramer je obljubila tisti novi podružnici, ki bo imela največ članic ob času konvencije, zopet deset dolarjev nagrade. Jaz pa obljubim deset dolarjev nagrade tisti podružnici, ki bo imela številko 50, to pa mora biti do konvencije. Sestra glavna tajnica bo pa dala deset dolarjev nagrade tisti podružnici, ki bo pridobila največ novih članic. To velja od 1. januarja pa do časa konvencije. Na ta način imajo priliko dobiti nagrado stare in nove podružnice. Vem, da vam ni za nagrade in ne boste delovale samo radi njih, vendar upam, da bo to pomagalo do večjega zanimanja. Zato na delo. Imate časa samo nekako pet mesecev in sicer do 20. maja. Do tega dne morajo biti v gl. uradu vsa poročila o članstvu in podružnicah.

Vsem članicam Slovenske Ženske Zveze pa želim srečno in zadovoljno Novo leto. Naj bi vam to leto prineslo veliko dobrega, izpolnilo vse vaše želje in vam ne prineslo nobenega razočaranja. Posebej pa želim vsem podružnicam sesterske sloge in vzajemnosti. Čim bolj bomo složne, tem bolj bomo napredovale. Naj ne bo med nami nobenega zavijanja. Če ima katera več časti, ima pa zato tudi več dela in odgovornosti. Ako imate pri podružnici aktivne uradnice, dajte jim priznanje, da bodo imele še več veselja do dela. Saj veste, da vojaki sami brez poveljnika še niso nikdar dobili zmage. Ravno tako še ni nikdar zmagal sam general brez vojakov. Če so vojaki dobri, je zmaga lahka; če je poveljnik več, je zmaga še lažja; če so pa vsi dobri, vojaki in poveljnik, je pa zmaga na celi črti. Take morajo biti naše podružnice. Dobre uradnice in dobro članstvo in cel svet nas ne ustavi. Vedite, da rabimo skupnost in edinost, ker le v tem je naša zmaga.

Gotovo mi ne boste zamerile, če opozorim na eno napako, to je nestrpnost. Če katera kaj ne razume ali če ni čisto po njenem, se takoj razjezi. Ne tako, sestre! Najprvo se prepričajte in vprašajte, zakaj je tako in zakaj ni drugače. Mogoče dobite odgovor, ki vam dokaže, da ste bile v zmoti, potem vam je pa žal. Nikar ne vzkipite za vsako reč. Saj se nobena juha ne povžije tako vroča kot se je skuhalo. In nobena reč ni tako huda, kot se na prvi pogled vidi. Torej to leto bodimo malo bolj strpne. Če nam ne bo kaj prav, bomo najprvo vprašale za pojasnila, potem se šele kregale in obsojale. Kaj ne, da bo tako?

H koncu se vsem glavnim uradnicam in vsem članicam zahvalim za delavnost in pozornost, ki so jo posvečale naši organizaciji. Upam, da bo ista sporazumnost in isto prijateljstvo med nami, kot do sedaj.

Najlepše novoletne pozdrave!

Rev. Bernard Ambrovič, O.F.M.:

“Ljudje smo pač vsi!”

ATER Mariofil Holeček, naš nekdanji učitelj in poznejši provincijal, počivaj v miru, zlata duša! Mnogo prezgodaj si moral od nas, vsaj nam vsem se je zdelo tako. Marsikaj Te dela nepozabnega, bolj ko vse drugo pa Tvoj izrek, ki si ga vedno imel na ustnicah, kadar smo pred Teboj pretresali to ali ono človeško slabost: Ljudje smo pač vsi!

Tako si dejal in nobene novice o pogrēškah so-človeka ti ni izvabila žal besede na jezik. Počivaj v miru, zlata duša!

Ljudje smo pač vsi! Pogosto se spominjam Tvojih besed. —

* * *

Imel sem prijatelja, izvrstnega, dobrega fanta. Nekoč se je spotaknil in napravil veliko neumnost. Pisal sem mu in mu naravnost povedal:

“Duša draga, močno si jo polomil!”

Prišel je odgovor, ki je bil obenem odpoved prijateljstva:

“Mislil sem bil, da si mi prijatelj, pa mi tako robotost poveš . . .”

Kakor da prijatelj prijatelju povedati ne sme, kedaj je nerodnost zagrešil . . .

* * *

Bila je dekle, ki je dolgo po dobre svete k meni hodila. Pravila mi je, da boljših ne najde nikjer. Ugajala mi je pohvala, seveda. Ali nisem tudi jaz človek, eden navadnih ljudi?

Pa sem nekoč dekleta v družbi nalahko posvaril. Majhno nerodnost je bila naredila in dober svet sem ji dal, ne da bi bila prosila.

Obesil se ji je nosek in obrnila mi je hrbet. Tisto je bil zadnji dober svet, ki sem ga ji mogel dati . . .

Kakor da je zanič dober svet takrat, kadar ga najbolj potrebuješ . . .

* * *

Bilo je, da so se ženske v katoliški organizaciji močno sporekle. Prav nič več ni bilo po krščansko, kar so sirote počenjale. Miriti in pogovarjati je bilo toliko kot bob v steno metati.

Zatekel sem se k zadnjemu sredstvu: v cerkvi sem jim naredil primerno pridigo.

Še isti dan se je ena oglasila pri meni.

“Gospod, zakaj tako pridigate? Čemu lomite kopja nad ženskami? Zakaj ne bi naredili lepe pridige iz evangelija, tako lep je bil danes evangelij! Oh, kako lepo bi se dalo!”

“Da, gospa! Lepo pridigo iz evangelija si želite, da bi šla lepo preko glav in mimo ušes, da bi ve ženske lahko med lepo pridigo še lepše spale!”

Začudeno me pogleda.

“Ne, spale pa že ne bi. Lepo bi poslušale in vsele bi bile. Kakor pa vi včasih pridigate, veste, to pa preveč, oh, vse preveč — zadene . . .”

Kakor da bi bila lepa in dobra le tista pridiga, ki nikogar in nikamor — ne zadene . . .

* * *

Nekoč sem nekaj napisal in samo v eni zadevi okrcal — Žensko Zvezo. (Poprej že sem bil napisal o njej par izpodbudnih stvari.)

Po nekaj dneh sem prejel hudo pismo od ene članice Ženske Zveze, po pravici povem: samo eno pismo in samo od ene članice doli na jugu nekje sem pismo prejel.

“O, vi neusmiljeni človek, o vi človek brez srca! Sovražnik ženskega gibanja! Ali vas ni sram, ali nočete vedeti, kakšne sirote smo ženske, kako zelo zelo lastne organizacije potrebujemo? Zakaj nas tako preganjate? . . .”

Tako in podobno je pisala.

Kakor da bi na dobri stvari ne moglo biti včasih kaj manj dobrega! Kakor da bi na kaj takega opozoriti pomenilo: biti sovražnik dobre stvari . . .

(Tisti ženi nisem nič odgovoril na njeno pismo. Morda si bo moj odgovor sama sestavila, če bo to-le stvarco prebrala.)

* * *

Nekoč so igrali “Divjega lovca”. Samo taki so ga igrali, ki sem jih imel prav rad in mislim, da so tudi oni mene radi imeli. Igrali so dobro. Pa sem napisal in objavil poročilo o igri, ki pa je bilo obenem tudi skromna kritika. Pohvalil sem, kar je bilo prav, samo eno stvar sem pogrjal.

Teden pozneje sem bral v drugem listu odgovor na moje poročilo. Pisal ga je bil eden, ki je sam igral in imel največ zasluge, da je prišel “Divji lovec” na oder.

“Če ni imel naš Poročevalec nič drugega pisati, nego da zabavlja na igravce, naj bi bil rajši ničesar ne pisal. Le čemu jemati igravcem veselje . . .”

Tako in podobno je pisal.

Kakor da bi igravci res morali izgubiti veselje, ako kdo omeni tudi tisto, kar se jim je v igri manj posrečilo.

* * *

Ljudje smo pač vsi. Samo hvalo zahtevamo, hvalo in spet hvalo.

Tudi jaz nisem boljši. Gospa urednica, le poizkusite to-le moje pisanje poslati v uredniški koš! Častite bravke, le poizkusite reči — če bo namreč članek natisnjen — da sem same neumnosti pisal!

Le poizkusite, pravim! Videle boste, kako globoko se bo pobesil moj nos!

Doroteja Dix.

Napačna materina ljubezen pokvari otroke.

AKO pripravljate svoje otroke za poznejše življenje? Ali jih učite poleg bogaboječnosti tudi lepega vedenja, govorjenja, vljudnega vedenja posebno napram starim ljudem? Ali pa jih puščate v nemar, jih ne vzgajate in ne učite? Ali pa mogoče še več kot to? Mogoče jih celo navajate na sirovosti, samoljubnost, lenobo in vse prepuščate usodi, češ, bo že kako?

Pred nekaj časa mi je neka žena rekla: "Večkrat mi pride, da bi se na vso moč jezila na svojo mater ter jo obdolžila, da je ona zakrivila to moje nesrečno življenje. Imela sem vsega v izobilju, bila sem čedne zunanosti, polna zdravja, imela sem denar, bila priljubljena v vsaki družbi, skratka, imela sem vsega, a imela sem tudi mater, ki me je oboževala.

Ljubila me je čezmerno, spregledala vsako mojo napako, zrastle sem tako, da sem poznala samo svojo voljo, kateri so morali ugoditi. Nikdar me ni mati učila, da moram upoštevati tudi svojega bližnjega, ga ljubiti kot samo sebe in zdaj nimam niti ene prijateljice na svetu. Ker me tudi ni učila spoštovati oblasti in sleherne višje osebe, sem danes ubožna in — osamljena, ženska z uničenim življenjem."

Ko mi je ta žena tožila o svoji nesreči, sem se spomnila neke druge matere, ki s svojo nežno in

ljubečo roko skrbno preobrazuje značaj male deklice, ki sicer še nima treh let, vendar pa že sedaj kaže, da bo nekoč koristen član človeške družbe. Vedno bo imela dosti prijateljic okoli sebe, kajti mati jo je učila spoštovati svojega bližnjega. Mati je ne uči samo, da mora biti hvaležna za vsako stvarco, ki ji jo kdorkoli nakloni, pač pa tudi, kako naj vrača dobro z dobrim. Uči jo, da ne sme nikdar kazati nejevolje, še manj biti sirova, zakaj dobra vzgoja je za dekleta, ki gre v svet, najboljše spričevalo. Le čuditi se je, kako da več staršev ne da otrokom takih izkazil.

Poleg molitve jo uči tudi poguma. Kadar pade, mati ne beži takoj k njej, da bi jo dvignila ter "nabila" ta grda tla, ker so deklico podrla. Nasprotno, niti ne zmeni se za to, največkrat pa zapoje pesem o deklici, ki je pridna in se nikdar ne joka in ki ji za to nič ni, ako malo pade, pa dekletce vstane, požre jok, ki je hotel na dan, ter se materini pesmi ci nasmeje, češ, prav imaš, res sem pogumna in korajžna.

Tak otrok se ne bo nikdar kujal, ne bo javkal brez potrebe in bo znal prenašati vse kaj hujšega ko tak padec.

Ali morete še dvomiti, da bo tak otrok srečen? Njena mati jo navaja na borbo življenja in ji polaga v srce orožje, ki je nepremagljivo.

Joževa:

Vljudnost in olika.

AKO se naj vedemo v družbi? Neprisiljeno in dostojno. Če moraš komu kaj oporekati, nikdar ne reci: "to ni res", ali "to je laž", ampak reci: "oprostite, meni se zdi, da niste prav poučeni", ali: "dovolite, jaz sem slišala drugače". Če moraš koga prekiniti reci: "dovolite opazko", ali: "oprostite, da Vas prekinem". Če si v odlični družbi, ne reči "kaj" ali "koga", ampak: "prosim". Če kedo v družbi govori, ne sili mu v besedo. Kadar govoriš o osebi, ki ni navzoča, govori o nji spoštljivo. Ne norčuj se iz nikogar. Norčavam ljudem se sicer v družbi smeji, a ne cenijo jih pa ne. Kadar govoriš o množini, nikdar ne reci: jaz in on (ona), ampak vedno: on in jaz ali ona in jaz. Sebe postavi vedno na zadnje mesto. Če si v družbi, ne šepeti nikomur na ušesa, ker to napravi utis, da koga opravljaš. Vzdržuj se glasnega smeha in zdehanja. Zdehanje pomeni dolgočasje in nobeni gospodinji

ni ljubo, če se gostje dolgočasijo. Če že moraš zdehati, zakrij si usta z roko in obrni se v stran. Ne grizi si nohte. Če moraš kašljati, deni robec na usta. Ravno tako, če si trebiš zobe, zakrij si usta z roko. Sedi vedno tako, da ne kažeš hrbta nikomur; če pa ne moreš drugače sedeti, se pa oprusti. To seveda ne velja za gledališča in seje, ampak samo za družabne večere in druge take prireditve. V družbi nikdar ne govori o napakah svojega moža ali otrok. Če že moraš kaj potožiti, stori to zaupno napram prijateljici, kadar ste same. Najboljše pa je družinske razmere za sebe ohraniti in potrpeti. Svet navadno prav malo simpatizira z našimi težnjami; večkrat jih še privošči. Če te kedo povišuje ali ti daje priznanje, skušaj, da mu vrneš s tem, da tudi ti opozoriš na njegovo delo ali zasluge. Vsak je vreden priznanja za svoje delo. Nikdar pa ne omalovažuj kredita, ki ga kedo prejme. Znan ti je pregovor, da nehvaležnost je plačilo sveta. Če je kdo

vkljub temu deležen priznanja, bodi velikodušna in privoščič mu ga. Svet ne da nikomur priznanja za stonj, v zameno pa navadno zahteva velike žrtve. Čast in priznanje je nekaj, kar se ne more kupiti z

denarjem, doseže se lahko le z delavnostjo, požrtvovalnostjo in duševnim naporom. Olikan človek privoščič vsakomur dobro.

(Dalje prih.)

Prohibicija.

AJMANJ popularna in gotovo najbolj znana ženska v Zedinjenih državah je nedvomno Mrs. Mabel Walker Willebrand. Pred osmimi leti jo je poklical predsednik Harding v Washington. Postala je “Assistant U. S. Attorney General”. Uprava jetnišnic, državne naklade in prohibicija, to je bil njen glavni posel. Prohibicija je bila takrat stara šele poldrugo leto, pravzaprav v povojih, ko je Mabel vzela vajeti v roke. Našla je takrat 608 uslužbencev in \$7,100,000 državne podpore, namenjene za to, da ubije v glavo ameriškemu narodu, da je osemnajsti amendment zato, da se drži. Pred petimi meseci je podala svojo resignacijo; dosti starejša in dosti modrejša kot takrat, ko je nastopila službo v prepričanju, da se narod ne da napraviti dober edinole potom državnih zakonov.

Njen uspeh po osmih letih trudapolnega dela se da najboljšje razložiti s številkami. Ko je nastopila službo, je našla tri pomočnike. Danes jih je nad 300. Število uslužbencev se je pomnožilo na 10,000. Stroški urada znašajo letno okolo \$20,000.00. Aretacije zaradi kršenja postave so se pomnožile desetkratno in ravno tako izdelovanje komercialnega alkohola.

Pred letom dni je odprla Mrs. Willebrandt svoja usta. Takrat jo je najela republikanska stranka, da je nastopila proti demokratskemu kandidatu Smithu. Kakor kaže, danes ne more zapreti teh ust nihče. S strahom pričakujejo zakonodajci, metodistovska cerkev in vladni krogi v Washingtonu, kaj bo ta ženska vse prinesla na dan.

Kar nas najbolj zanima, je njeno mnenje o uplivu, katerega ima splošno ženska pri prohibiciji. Naj govori izgovorna Mabel sama.

Po njenem mnenju je pretežna večina žensk za prohibicijo in zato, da se zakon strogo izvršuje. Osebna korist, ne toliko moralno vprašanje, sili žensko, da se zavzame za prohibicijo. Nekdanji saloon je vzel ženski dve stvari, ki sta bili važni za dobrobit nje same in njene družine, namreč: moža in njegov zaslužek. Svoje dni je nesel mož v saloon

svoje križe in svoje veselje. Domov je navadno prinesel polno glavo, prazen mošnjiček in pa slabo voljo. Če se ga mož dandanes nabere, se to zgodi doma, kjer čuva nad njim angelj varuh v podobi žene. Ona ga varuje pred neumnim zapravljanjem denarja potem ko se je že opil. Stari saloon se je vedno bolj zanimal za one, ki so bili že pijani, kot za one, ki so hoteli piti iz potrebe.

Prohibicija ni izključila steklenice in jo nikoli ne bo. Prinesla je steklenico na kuhinjsko mizo, kjer jo tudi lahko žena vidi. Dokler dolgo mož gasi svojo žejo doma, je po mnenju svoje žene še vedno — dober mož. In če se ženci cedijo slin po pijači, ostane navadno tudi za ženo kaka kapljica. Ona žena pa, kateri pijača ne ugaja, se tolaži s tem, da ima moža doma, najsibo že potem pod mizo ali pa za mizo. In dokler dolgo je mož doma, je on seveda njen.

Ženski se je s prohibicijo dosti pripomoglo in zato bo gledala, da bo ostalo še tako naprej v bodočnosti. In glas ženske pri volitvah šteje ravno toliko kot moški.

S predsednikom Hooverjem se strinja Mabel v toliko, da imenuje prohibicijo “a noble experiment”, preizkušnjo s plemenitim namenom. Da bi se dalo mnogo zla, katerega je rodila prohibicija, odstraniti s tem, da se dovoli točiti lahka vina in pivo, je neovrgljivo. Kedaj se bo to doseglo, zavisi od politike. “Kajti,” pravi Mrs. Willebrandt, “ne moreš si misliti politike brez pijače, ravno tako ne kot piva brez prest (precelnov).”

Še par besedi glede našega naroda in prohibicije! Časnikar, ki bi se zavzel za prohibicijo, bi bil ravno tako popularen med nami kot je postala Mrs. Willebrandt s svojim nastopom za prohibicijo. Mož, ki je prehodil veliko slovenskih naselbin in opazoval slovenske življenske razmere v Ameriki zadnjih dvajset let, se je izrazil tako-le: “Zadnjih deset let se je število slovenskih domov pomnožilo v vsaki naselbini za sto procentov. Samo dva vzroka moram navesti za ta veseli pojav: če se ne potroši manj za pijačo kot pred prohibicijo, je to dobro spričevalo, da znamo boljše kuhati kot drugi narodi.”—B. T.

Uradna poročila in drugo.

NAZNANILO SMRTI ČLANIC S. Ž. Z.

Mary Puhek, članica podružnice št. 9, Detroit, Mich. Pristopila k S.Ž.Z. dne 16. junija, 1927, umrla dne 22. oktobra, 1929. Bila članica S.Ž.Z. 2 leti, 4 mesece in 6 dni. Upravičena do pogrebni hstroškov \$100.00. Svota izplačana dne 4. decembra, 1929, sinu Michael Puhek.

* * *

Caroline Vene, članica podružnice št. 15, Newburgh, Ohio. Pristopila k S.Ž.Z. dne 22. aprila, 1928, umrla dne 1. novembra, 1929. Bila članica S.Ž.Z. 1 leto, 6 mesecev in 9 dni. Upravičena do pogrebnih stroškov v znesku \$50.00. Svota izplačana dne 6. decembra, 1929, možu John Vene.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

* * *

NOVA PODRUŽNICA NA VIDIKU.

Mrs. Annie Trdan, Chisholm, Minnesota, mi piše, da ustanavlja podružnico za to naselbino. Pravi, da bo podružnica začela poslovati takoj po novem letu in upa, da bo veliko število novih članic. Zgleda, da nas hoče iznenaditi, ker ne pove števila. Pozdravljane, nove sestre!

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

* * *

TAJNICAM IN OSTALIM ČLANICAM S. Ž. Z.

Prosim, da bi se v Novem letu upeljal vsepovsod red in sicer:

1. Asesment se naj pošlje pravočasno, da bo v glavnem uradu najpozneje vsakega 25. dne v mesecu. Ako je mogoče preje, toliko bolje.

2. Na asesment poli naj bodo vedno zapisana **imena in naslovi** vseh novo pristoplih, zopet sprejetih, odstoplih in suspendanih članic.

3. Za vsako novo članico se naj pošlje "Prošnja za sprejem" ob enem z asesmentom.

4. Spremembe naslovov se naj pošljejo najpozneje do 25. dne v mesecu.

5. Dopisi, namenjeni za "Zarjo", naj bodo v uredništvu najpozneje 20. dne v mesecu.

V preteklem letu se je večina tajnic trudilo, ravnati se po vseh teh navodilih, zakar jim vsa čast in zahvala. Upam, da se bo z pričetkom tega leta upeljal red vsepovsod, potem bo mogoče vse bolj točno uradovati. Vem, da so nekatere podružnice v stiskah. Članice ne plačujejo redno in ni ob pravem času na razpolago denar. Priporočam, da tiste članice, ki se ne udeležujejo redno mesečnih sej, plačajo vedno za nekaj mesecev naprej. Na ta način bo podružnicam lahko točno uradovati in članice bodo zagotovljene, da ne bodo suspendane.

Novo letne pozdrave,

Julia Gottlieb,

gl. tajnica in urednica "Zarje".

* * *

TRIJE RODOVI.

Opozarjamo na povest "Trije rodovi", ki je pričela izhajati v današnji številki. Povest je čedalje bolj zanimiva, vsled tega Vam priporočamo, da shranite vse številke "Zarje", kajti, ko boste prečitali povest do konca jo boste zopet hoteli čitati od kraja. Opozorite na to povest tudi druge.

Urednica.

* * *

MAŠKARADNA VESELICA PODRUŽNICE ŠT. 2, CHICAGO, ILL.

V nedeljo, 2. februarja, 1930 bo podružnica št. 2 priredila svojo prvo maškaradno veselico in sicer v šolski dvorani, 22nd & Lincoln Ctrs. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 50c.

Na to veselico prav uljudno vabimo ne samo članice Slovenske Ženske Zveze, ampak vse Slovenke in Slovenke v Chicagi in okolici. Za dobro zabavo je najbolje preskrbljeno. Zatorej ne pozabite 2. februarja, na Svečnico vsi v šolsko dvorano.

Odbor.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 14, S. Ž. Z., NOTTINGHAM, OHIO.

Naznanjam žalostno vest, da je po kratki in mučni bolezni plućnici preminula naša sosestra Nettie Novinc, 19211 Kewanee Ave. Bila je ena izmed prvih članic pri naši podružnici. Priporočamo jo v molitev in blag spomin; Tebi, draga sosestra pa naj bo lahka ameriška zemlja.

J. Nagode, tajnica.

P. Evstahij:

VERNA SLOVENSKA MAMICA.

Po Gospodu posvečena
verna, bogoljubna žena,
o slovenska mamica!

Domu skrita svečenica,
v duši čednostna devica
in otrokom mamica!

Pridna, skromna in molčeča —
Možu blagor, deci sreča,
o ljubeča mamica!

Ti družino k Bogu vodiš,
kakor luč tolažbe hodiš
ti med nami, mamica!

Večni vidi dobra dela — ! —
v raju boš na veke pela
pesem blagrov, mamica!

Gospodinjski kotichek.

Riževe in krvave klobase.

Z mesecem januarjem se pričnejo vsakovrstne veselice in domače zabave. Odpre se tudi sezona riževih in krvavih klobas. Vsled tega podam na tem mestu navodila, kako se napravijo zares dobre in okusne riževe in krvave klobase. S tem bo ustrezno tudi tistim, ki so me že kedaj upražali, kako se to naredi.

Sedaj po zimi ostanejo klobase eden teden ali tudi več, če so na mrzlem prostoru. Zato podam navodilo za večjo množino.

Vzemi 10 funtov dobrega riža in ga skučaj na pol, nakar stresi na rešeto in polij z mrzlo vodo, da ostane trd. Vzemi celo svinjsko glavo, 12 do 15 funtov težko, ter 4 funte obreskov od svinjine (od Pork shoulder) in 4 srce ter vse skučaj. Ko je glava skušana, obreži od čeljusti vso mast, jo zmelji in daj v ponvo, da se stopi. S to mastjo zabeli pripravljen nadev (filo) za klobase. Če tako narediš, bodo ostale klobase cele pri pečenju. Ostalo meso zmelji na mlinu za meso mleti in prideni rižu. Dodaj dišave in sicer: za 5c cloves, za 10c cimeta, za 5c črnega popra in za 5c majaronovih plev. Soli po okusu. Prilij juhe, v kateri se je kuhala glava in vse dobro zmešaj. Nikar ne prideni čebule, ker ta sliši samo k ječmenovim klobasam.

Če hočeš narediti bele in krvave klobase, naredi takole: Za bele klobase vzemi več kot polovico riža in ravno tako pripravljene zmlatega mesa in masti, ker nadev za bele klobase mora biti bolj gost, kot pa za krvave. Da bo bela klobasa dobra, se mora svetiti, ko jo pečeno prerežeš. Bele klobase kuhaj v vreli vodi 10 do 15 minut, nakar jih razloži na dilo, da se ohlade.

Če delaš krvave klobase in ku-piš kri pri mesarju, nikar ne rabi surove ampak jo deni v posodo in postavi v toplo peč, da se

strdi (obari), potem zmelji na mlinu za meso in pomešaj k rižu. Če pa prašiča doma kolješ, tako kri pa rabi surovo, vendar za take klobase nesmeš črevesa napolniti, da se ne bo razletela. Zelo dober okus naredi, ako prideneš eden pint sladke smetane. H krvavim klobasam prideni dišave in osoli, kakor bele klobase.

Če ne maraš svinjske glave, lahko kupiš 5 funtov svinjskih rilcev, 5 funtov Pork shoulder, 4 ali 5 src, vse to skučaj in skupaj zmelji. Namesto čeljust kupi 3 funte sala (Leaf lard), ga skučaj, zmelji in raztopi. Vodo, v kateri si kuhala Leaf lard, rabi za nadev (filo).

Glavno pri klobasah je, kako osnažiš in pripraviš čreva.

Kupi široka goveja čreva, deni jih v vodo, da se odstrani sol, potem jih dobro operi, deni v skledo, prideni eno veliko, razrezano čebulo, eno svežo razrezano repo ali kolorabo, nekaj žajbeljnovega perja in vse to dobro mešaj, da bodo čreva postala bela, večkrat zamenjaj vodo. Ko so čreva dovolj oprana, jih obrni, da bo loj zunaj, ne znotraj, drugače klobase diše po loju. Nič ti ne koristi, če vse drugo še tako dobro narediš, pa nimaš dobro očiščenih črev, je vse pokvarjeno in neokusno. Torej, bodi pazljiva na vse.

Velike važnosti je tudi špila, ki je vedno ostrgana na eno stran. Vsako posebej preiskusi, kako je ostrgana. Naredi ojster tisti konec, da bo teklo črevo po gladkem. Če narediš ojstrino na nasprotnem koncu, se bo čreva natrgala in pri kuhi se bodo klobase izpraznile, da ne boš imela klobas, pač pa dobro godlo.

Po tem navodilu dobiš približno 200 klobas, namreč podolgovatih, okroglih pa veliko manj.

Pri tem opravilu se priporoča, da imaš bel predpasnik in belo čepico.

Julia Gottlieb.

* * *

Krompirjevi cmoki.

Operi 5 ali 6 debelih krompirjev in jih skučaj v lupini. Vročce olupi in jih stisni skozi sito. Ko se ohladi, primešaj pol žlice surovega masla, dve debeli jajci in osoli. Dodeni eno šalco moke in iz tega naredi testo, ki pa nesme biti preveč trdo. Naredi za jabolko debele cmoke ter jih skučaj v slani vodi pol ure. Zrumeni na masti nekoliko kruhovih drobtin ter s tem zabeli cmoke.

* * *

Telečji gulaž.

Vzemi tri debele čebule, sesekaj jih na drobno in deni na mast, da se lepo zrumeni in prideni pol žlice sladke paprike. Meso dobro operi, zreži ga na kosce in ga prideni k čebuli in pusti, da se praži. Prideni tri žlice paradajza (Tomatoes). Ko je meso mehko in že suho, prideni eno žlico moke in ko se to zarumeni, zalij z juho, ali če te nimaš, s kropom. Osoli, prideni eno ali dve žlici smetane in pusti, da se malo prevre. Lahko dodeneš ta hude paprike ali popra po okusu.

Mary Urbas, Collinwood, O.

* * *

Rezanci z svinjino.

Odcedi v slani vodi kuhane široke rezance ter jih preplakni v mrzli vodi. Razbeli kos surovega masla, prideni rezance, pol funta sesekljane prekajene svinjine in skodelico kisle smetane. Razmotaš z dvema rumenjaka z malo kisle smetane, polij rezance in jih rumeno opeci ter potrosi z rudečo sladko papriko.

* * *

Jeterni omoki.

Ostrgaj z nožem $\frac{1}{4}$ funta ali več telečjih ali govejih jeter ter jih pretlači skozi sito. Potem jih zabeli z mastjo, na kateri si preje zarumenila pol čebule in nekoliko petržilja; prideni z mlekom napojenih drobtin in eno jajce. Napravi iz tega majhne cmoke ter jih skučaj v juhi.

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

FINANČNO POROČILO SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE ZA MESEC NOVEMBER 1929.

Podružnica:	Mesečnina:	Nar. Zarje:	Članar.:	Nazaj plač.:	Izkazn.:	Knjiž.:	Znaki:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.....	\$12.45	\$8.30	—	—	—	—	—	\$20.75	83
2. Chicago, Ill.	11.10	7.40	—	—	—	—	—	18.50	74
3. Pueblo, Colo.	15.05	10.20	—	—	—	—	—	25.50	102
4. Oregon City, Ore. ...	5.70	3.80	—	\$0.25	—	—	—	9.75	38
5. Indianapolis, Ind. ...	—	—	—	—	—	—	—	—	53
6. Barberton, O.	8.70	5.80	\$0.50	—	—	—	—	15.00	58
7. Forest City, Pa.	6.30	4.20	1.00	—	—	—	—	11.50	42
8. Steelton, Pa.	—	—	—	—	—	—	—	—	30
9. Detroit, Mich.	7.65	5.10	—	—	—	—	—	12.75	51
10. Collinwood, O.	76.65	51.10	1.50	.25	—	—	—	129.50	511
11. Eveleth, Minn.	19.65	13.10	1.00	—	\$25.50	—	—	59.25	131
12. Milwaukee, Wis.	10.05	6.70	1.50	—	—	\$0.45	—	18.75	67
13. S. Francisco, Cal	9.45	6.30	.50	—	—	—	—	16.25	63
14. Nottingham, O.	35.55	23.70	1.00	1.00	—	—	—	61.25	237
15. Newburgh, O.	17.70	11.80	5.50	—	—	1.05	—	36.05	118
16. So. Chicago, Ill.	10.20	6.80	—	—	—	—	—	17.00	68
17. West Allis, Wis.	4.05	2.70	—	—	—	—	—	6.75	27
18. Collinwood, O.	2.85	1.90	—	.50	.25	—	—	5.50	19
19. Eveleth, Minn.	22.05	14.70	1.00	.75	—	.15	—	38.65	147
20. Joliet, Ill.	43.50	29.00	—	—	10.75	—	—	83.25	290
21. West Park, O.	5.40	3.60	—	—	—	—	—	9.00	36
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—	—	—	—	—	5.25	21
23. Ely, Minn.	8.25	5.50	6.50	—	—	1.65	—	21.90	55
24. La Salle, Ill.	14.10	9.40	.50	.50	—	.15	—	24.65	94
25. Cleveland, O.	38.70	25.80	5.00	—	—	1.50	—	71.00	258
26. Pittsburgh, Pa.	18.90	12.60	1.00	—	—	—	\$16.25	48.75	126
27. N. Braddock, Pa.....	7.50	5.00	.50	—	—	.15	—	13.15	50
28. Calumet, Mich.	12.60	8.40	3.50	—	—	1.05	—	25.55	84
29. Broundale, Pa.	2.40	1.60	—	—	—	—	—	4.00	16
30. Aurora, Ill.	2.85	1.90	.50	—	—	.15	—	5.40	19
31. Gilbert, Minn.	8.40	5.60	1.00	—	11.25	—	1.95	28.20	56
32. Euclid, O.	7.35	4.90	.50	—	.25	.15	—	13.15	49
33. New Duluth, Minn.	2.55	1.70	.50	—	.25	.15	—	5.15	17
34. Soudan, Minn.	3.30	2.20	1.00	—	—	2.70	—	9.20	22
35. Aurora, Minn.	—	—	—	—	—	—	—	—	10
36. McKinley, Minn.	3.60	2.40	12.00	—	6.00	3.60	—	27.60	24
37. Greaney, Minn.	1.65	1.10	5.50	—	—	—	—	8.25	11

Skupaj.....	\$459.60	\$306.40	\$51.50	\$3.25	\$54.25	\$12.90	\$18.20	\$906.10	3157
Preostanek v blagajni meseca oktobra.....								\$10,331.30	

\$11,237.40

Stroški:

Plača glavne predsednice za november	\$ 20.00
Uradni stroški	5.42
Plača gl. tajnice za oktober in november	100.00
Za pogreb umrle Mary Puhek, podr. št. 9.....	100.00
Za pogreb umrle Caroline Vene, podr. št. 15.....	50.00
Prenešeno v tiskovni sklad "Zarje" za oktober	321.20

Skupni stroški.....	\$596.62	596.62
---------------------	----------	--------

Preostanek v blagajni dne 30. novembra 1929.....	\$10,640.78
--	-------------

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

Dopisi

POZOR ČLANICE PODRUŽNICE ŠT. 1, SHEBOYGAN, WIS.

V torek večer, dne 7. januarja je naša letna seja, zato ste prav prijazno vabljeni, da se gotovo udeležite. Imamo več zelo važnih zadev na dnevnem redu, ki zahtevajo, da ste vse navzoče. Na programu je tudi volitev odbora za podružnico, kakor tudi raznih konvenčnih odborov. Po seji bo Party. Zato bo prišla na sejo vsaka, ki se količkaj zanima za podružnico. Zaenkrat naj izostanejo vsi izgovori. Pripeljite tudi kaj novih članic. Mrs. Priland je obljubila plačati klišej za sliko one, ki bo pridobila deset novih članic. Ta slika bo priobčena v Zarji. Tako bodo vse članice lahko spoznale, katera je najbolj marljiva izmed vseh.

Vsaka članica naj seboj prinese mal dar v vrednosti 10c.

Novoletne pozdrave,

Odbor.

Sheboygan, Wis.

Naša Zarja mi zelo ugaja, samo premalo strani ima ali pa, ko bi vsak teden izhajala. Zelo lepe in podučljive članke imamo v našem glasilu, pa tudi za razvedrilo nam je "lizika". Veliko skrbi nam je napravila ta muhasta "lizika", ker hoče priti na konvencijo. Kje neki bomo dobile hišico za njo, ker je tako "štolc".

Na našem kegljišču se prav dobro zabavamo vsako nedeljo. Mišice bomo kmalo imele tako debele, kot so krogle. Dne 15. decembra je bil rezultat "Pridnih čebelic" sledeči:

Miss Hodnik 2122 kegljala 7 krat.

Miss Fedran 2021 kegljala 8 krat.

Miss Šober 1401 kegljala 5 krat.

Mrs. Petrovich 1233 kegljala 6 krat.

Krainz 1910 kegljala 8 krat.

Prisrčna hvala Mrs. Priland, ki je podarila kagljiskemu klubu srebrno posodo za sadje.

Veselo in srečno Novo leto vsem članicam S. Ž. Z. in čitateljem Zarje,

Krainz Christie,
kapitanka "Pridnih čebelic".

OJ TI LIZA, MUHASTA!

Ali je kje kara, ki bi bila tako imenitna, kot je Glavanova liza. Ali ste že videli tak pikčer, kot je bil njen v zadnji številki Zarje? Odsprejaj jo krenkajo, od zadaj pa porivajo. Za pušlec ima staro metlo, za inženirja pa Mrs. Svetek ki se je nadnjo kar s kladivom spravila. Ali se je potem še čuditi, če ubogo lizo zmeša in jo mine potrpežljivost nad takim ravnanjem in jo popiha čez mostove in vrtove, da se reši takega postopanja. Jaz revni nič ne zamerim če včasih zbežlja. Sirota je vedno obložena do skrajnosti. Če se vse te, ki so na sliki, gor spravijo, mora reva že dobro držati. Polovico članic št. 10, je že razpeljala ali na seje ali na veselice; vedno je na agitaciji, vsak dan na cesti, vedno čez drn in strn v slabem in lepem vremenu. Sedaj misli

priti celo v Sheboygan. No če pride, ji bo Mrs. Kramer kupila 50 galonov pijače, jaz jo bom pa okinčala z lavorjevim—nak, z hrastovim vencem. Veste hrast je kralj med vsemi drevesi in ker je liza v kraljevski žlahti kakor pravijo Collinwoodčanke, potem se ji spodobi kraljevi venec. Naša podružnica pa pravi, da ji bo dala spominsko kolajno. Kaj hočete, zasluge se morajo priznati.

Ker je bilo omenjeno, da lizi ni imela nove obleke, odkar sem bila jaz tam, sem se spomnila, kako lepo je bila napucana takrat. Veliko je bilo avtomobilov v paradi, pa nobeden ni bil tako lepo rožast od znotraj kot je bila lizi. Ko sem Mrs. Glavan vprašala, zakaj jo je tako lepo preoblekla, je rekla lakonično: "I da se boste Vi rajši z njo peljali." Gotovo bo za konvencijo spet dobila novo obleko, ali ne? Samo to se bojim, če se bodo te ženske preveč z njo vozile, bodo vsi špringi zanič, pot v Sheboygan je pa dolga.

Lepe pozdrave vsem članicam št. 10.
M. P.

PODRUŽNICA ŠT. 4, S. Ž. Z., OREGON CITY, ORE.

Vsem članicam naše podružnice se naznanja, da je za leto 1930 izvoljen ves stari odbor, razun ene nadzornice in sicer Helena Frtuna. V preteklem letu so pri naši podružnici pristopile štiri nove članice, odstopila, suspendana ali umrla ni nobena, tako, da smo napredovale, čeravno je naša naselbina tako mala. Le pogum tiste naselbine, ki še nimate podružnice Slovenske Ženske Zveze, ustanovite jo takoj. Sedaj je veliko lažje, kot je pa bilo v začetku, ker imamo svoj list Zarja. Vsi se zanimajo za ta lepi list, članice smo pa tudi ponosne, da imamo nekaj svojega. Pa tudi možje in fantje ga radi prebirajo. Tukaj se je naročil na Zarjo eden slovenski mladenič, ki pravi, da mu tako ugaja, da ga mora imeti. Vsa čast takim mladeničem in možem.

Pozdravljene vse članice S.Ž.Z., posebno pa naše podružnice,

Marija Plantan,
Box 287, West Linn, Ore.

ZAHVALA PODRUŽNICI ŠT. 4, S.Ž.Z., OREGON CITY, ORE.

Dolžnost me veže, da se prisrčno zahvalim vsem članicam podružnice št. 4, S.Ž.Z. za lepo poročno darilo, ki so mi ga darovale in mi ga je prinesla na moj dom Mrs. Hrovat. Bog Vam stotero poplačaj.

Sosesterski pozdrav vsem članicam.

Marija Callanei,
članica podr. št. 4.

PODRUŽNICA ŠT. 6, S. Ž. Z. BARBERTON, OHIO.

Minula je glavna letna seja. Članice so se udeležile v lemem številu in s tem pokazale, da sodelujejo z odborom za uspeh in napredek podružnice. Enoglasno so bile izvoljene vse stare uradnice. Odbor za leto 1930 je torej sledeči: Predsednica Mrs. Alojzija Župec; podpredsed-

nica Mrs. Marie Shamrov; tajnica Mrs. Frances Smrdel, 85 — 17th St. N. W.; pomožna tajnica Mrs. Frances Stanger; blagajničarka Mrs. Jennie Usnik; zapisničarka Mrs. Jennie Okolish. Seje se bodo tudi zanaprej vršile v dvorani dr. Domovina in sicer vsako prvo nedeljo v mesecu, ob 2. uri popoldne. Želim, da bi 4—ZARJA — —

bile seje dobro obiskane.

Sosesterski pozdrav vsem članicam S. Ž. Z.

Frances Smrdel, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 9, S. Ž. Z., DETROIT, MICH.

Če se nobene društvene seje med letom ne udeležijo v polnem številu članstva, se pa gotovo zadnje v letu. Takrat so namreč volitve in pregled društva čez celo leto. Tako je bilo tudi dne 15. dec. pri naši podružnici št. 9, v Detroitu, Mich. Imele smo volitev novega odbora. Glasovanje je bilo tajno, mirno in hitro je izpadel ta le izid:

Predsednica Catherine Butala; podpredsednica Mary Majerle; tajnica Theresa Caizer; zapisničarka Catherine Kotzian; blagajničarka Ana Misica; nadzornice Frances Butala, Mary Karun, Viktorija Kavcich; maršalke Mae Capello in Ana H. Babor; vratarica Ana Klobuchar; delegatinja Theresa Caizer; njena namestnica Ana Potočnik.

Upajmo, da sedanji odbor ne bo prav nič zaostajal za prejšnjim. Seveda je pa mnogo ležeče za dobrobit naše podružnice in celokupne Slov. Ž. Zveze nas vseh članic. Zato, drage sestre, strnima se okoli naše ideje, agitirajmo in če le mogoče naj vsaka članica tekom leta pripelje v naš krog novo sestestro! S podvojenim navdušenjem in s podvojenim številom članic bomo dvigale naš ugled in širile razvoj naše slov. cerkve, za katero je tukajšnja podružnica vedno delala.

Na tej seji je bilo tudi sklenjeno, da podružnica priredi 5. januarja zabavo, tokrat v korist Slov. Ženske Zveze.

Bilo vsem sosestram srečno Novo leto 1930!

Mrs. Theresa Caizer,
tajnica podr. št. 9.

PODRUŽNICA ŠT. 11, S. Ž. Z., EVELETH, MINN.

Odbor naše podružnice za nastopno leto je sledeči: Predsednica Elizabeth Rakovec; tajnica Ivana Ozanich; blagajničarka Matilda Robertz; zapisničarka Mary Peterel.

Ob tej priliki Vas prosim, plačujte svoj asessment redno. Ako ne dobivate Zarjo, naznanite svoj natančni naslov meni, da sporočim upravništvu. List je plačan z asessmentom in krivda ni moja in ne uradnice, ako ga ne prejimate.

Priporočam, da prinaša Zarja kakšno dobro povest, kar rade čitajo žene in dekleta. Jaz tudi mislim, da sme biti Zarja malo bolj politična. Saj je ni organizacije, da bi tega ne bilo. Je bolj živahno čitati in veliko članic bi izrazilo svoje

mnenje. (Sporočite, kaj mislite z besedo "politična"—Opomba urednice.)

Ivana Ozanich, tajnica.

**GLAS OD PODRUŽNICE ŠT. 15,
NEWBURGH, OHIO.**

Ko pišem te vrstice, gre leto h koncu, zatorej mislim, da bi bilo dobro, spregovoriti nekaj besedi o naši podružnici. Reči moram, da smo prav lepo napredovale v članstvu v primeri s težavam, kot smo jih imele. Vsa čast listu Zarja, urednici in vsem, ki pišejo tako lepe članke. Izmed dopisov so najbolj zanimivi od podružnice št. 10. Človek se mora nasmejati tem ženskam in tisti "lizi". Jaz sem jim kar nevošljiva, ker tista "liza" tako dobro "rona". Gotovo imajo posebno mazilo za njo, kar pa ne povedo očito. Prav imajo! Jaz bi tudi ne povedala, ker bi se bala za prvenstvo.

Pri nas imamo pa "Willita", pa je tako trmast, da se že dva meseca ni premaknil s svojega mesta. Ne pomaga nič, niti lepe besede, niti grožnje.

Kako se bo pa zanaprej obnašal ta naš "Willy", hoste pa že slišale. Priobčite bomo tudi njegovo sliko, ako bo bolj priden, drugače pa ne.

H koncu mojega dopisa pozdravljam vse članice Slovenske Ženske Zveze, posebno od naše podružnice. Iskrena hvala za plačilo, ki sem ga prejela v teku mojega uradovanja. Bodite prepričane, da jaz ne bom nikdar mogla tega povrniti, kar ste ve meni storile. Dobro znam za vsa imena in si jih bom zvesto ohranila. Bog plačaj vsem skupaj.

Mary Planinšek.

**PODRUŽNICA ŠT. 19, S. Ž. Z.,
EVELETH, MINN.**

Dolgo časa smo imele v državi Minnesota samo dve podružnici in smo že mislile, da bo tako ostalo. Toda v kratkem času smo dobile v naši državi kar sedem novih postojank, tako, da prekašamo v številu podružnic vse druge države. Ampak z članicami se pa nobena podružnica tako ne postavi, kot št. 10, Collinwood, Ohio, ko ima največje število članic. Se pozna, da so močne odbornice, kakor zgloda na sliki, ko "lizo" "komandirajo". Če primejo vsaka za eno kolo, jo lahko prenesejo, kadar jim ostane v blatu. Sedaj bodo pa še bolj "korajžne", ko jim je Mrs. Kramer obljubila 50 galonov gasolina. Ni pa povedala, če ga je ona doma pridelala. Takega bi tudi pri nas v Minnesoti ne odklonili.

Članica podružnice št. 19 naznanjam, da je na seji dne 8. decembra bil izvoljen sledeči odbor za leto 1930: Predsednica Mrs. Antonia Nemgor; podpredsednica Mrs. Frances Kavcich; tajnica Josephine Rozinka; blagajničarka Gabriela Masel. Nadzorni odbor: Mrs. Marie Brinc, Mrs. Agnes Podbevšek in Miss Marie Perme. Seje vsako drugo nedeljo v mesecu, ob 8. uri zvečer. Prihodnja seja bo torej 12. januarja 1930. Prosite se vse članice da se gotovo udeležite. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se asesment založi sa-

mo dvakrat. Prosim, upoštevate to. Ako bo katera suspendana, ne bo moja krivda.

Sedaj se pa najlepše zahvalim vsem, ki ste me obiskale za časa moje bolezni. Predvsem sem dolžna zahvalo moji prijateljici Mrs. A. Preglet, ko je bila pri meni ves čas moje bolezni in mi stregla po materinsko. Najprvo ko sem bila v Duluth bolnišnici skoro ves čas, potem pa doma več kot dva meseca. Lepa hvala tudi za cvetlice, posebno Mrs. Frank Rozinka.

Na bolniški postelji se nahajate tudi dve naši članici, Mrs. Frances Novak in Mrs. Annie Malevich. Dal Bog obema kmalo ljubega zdravia.

Pozdrav vsem članicam S.Ž.Z., posebno članicam podružnice št. 19.

Josephine Rozinka, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 20, S. Ž. Z.,
JOLIET, ILL.**

Naznanjam članicam podružnice št. 20, da smo imele letno ali glavno sejo dne 15. decembra. Zahvalim se članicam, ki so se udeležile v tako velikem številu.

Nadalje se v imenu podružnice zahvalim naši predsednici Antonia Struna, za lepi dar, (Dresser Scarf), lepo ročno delo. Ta dar je prinesel \$10.00, kar se bo razdelilo med bolne članice. Ravno sedaj imamo dve bolni članici, ki bodo gotovo jako vesele tega lepega daru.

Odbor za leto 1930 je izvoljen sledeči: Predsednica Antonia Struna; podpredsednica Agnes Skedel; tajnica Anna Pluth; zapisničarka Josephine Erjavec; blagajničarka Mary Setina. Nadzornice: Louise Riffel, Mary Zupancich in Margaret Troppe. Rediteljica Anna Jerisha. Duhovni ovdja Rev. John Plevnik.

Voščim srečno in veselo Novo leto vsem glavnim uradnicam, kakor tudi vsem članicam S. Ž. Z.

Anna Pluth, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 25, S. Ž. Z.,
CLEVELAND, OHIO.**

Leto se je nagnilo h koncu in pričelo se bo novo. Ob tem času se delajo sklepi za prihodnost in zaključijo se računi za preteklost. Tako smo tudi me napravile na naši letni seji, katere so se udeležile članice v velikem številu. Naj navedem samo nekaj ukrepov:

Zborovale bomo kakor do sedaj, v stari šoli sv. Vida, vsaki drugi pondeljek v mesecu, ob pol osmi uri zvečer. Vabim dekleta in udove za pristop k nam, ker smo ponovno sklenile dati vsaki članici, ki se poroči, dar v znesku \$5.00.

Tudi za društveno blagajno smo preiskrbele. V ta namen se priredi v jeseni plesna veselica v S. N. D. Vsaka članica bo morala vzeti eno vtosopnico, ker le na ta način se lahko pričakuje vspeh. Ker je pa do jeseni predolgo za čakati na ono veselico, ker ženske smo rade vesele, je naš izobraževalni odsek pridno na delu, da se priredi veseloigra "V posredovalnici". Igra in potem ples bo dne 2.

februarja v Knausovi dvorani. Začetek ob 7. uri zvečer. Pridite sestre na to naše prvo igro. Nobeni ne bo žal, ker ta prireditve bo gotovo zadovoljila vsakega.

Odbor za leto 1930 je sledeči: Predsednica Frances Ponikvar; podpredsednica Rose Konečnik; tajnica Mary Salmon; blagajničarka Doroteja Strniša; zapisničarka Mary Otoničar; nadzornice: Mary Milavec, Mary Peterlin in Rose Zupancich; rediteljica Agnes Bavec.

Pozdravljam članice S.Ž.Z. in voščim srečno in uspešno Novo leto.

Frances Ponikvar, predsednica.

**PODRUŽNICA ŠT. 33, S. Ž. Z.,
NEW DULUTH, MINN.**

Uljudno ste vabljeni vse članice, da se udeležite glavne seje, ki se bo vršila dne 14. januarja v naši dvorani. Začetek ob pol osmih zvečer. Ta seja bo najbolj važna izmed vseh, ker se bo volil novi odbor za nastopno leto. Prošene ste, da se udeležite vse. Pripeljite pa tudi vaše prijateljice, da pristopijo k naši podružnici, kajti, čimveč nas bo, tem bolje bo za nas. Ob enem bomo imele "Card Party". Vstopnina stane 35c.

Voščim srečno Novo leto vsem članicam Slovenske Ženske Zveze širom Amerike.

Mary Oblak, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 36, S. Ž. Z.,
McKINLEY, MINN.**

Prav prisrčno bodi pozdravljen naš list Zarja. Naše prve boriteljice so si ga izmislile. Vsa čast jim. Prav veselji me, ker se naše žene in dekleta zanimajo za ta list. Prebirajo ga rade in pripovedujejo, kako jim ugaja Zarja, ki prinaša tako podučljive članke. Res, članice Slov. Ženske Zveze smo lahko ponosne na svoj list, ki je velikega pomena za naše žene in dekleta v Ameriki. Preberem list in vidim, kako naše ženske napredujejo in se borijo za prvenstvo, posebno pri podružnici št. 10. Vsa čast tem ženam, ker jih je tako veliko število. Njihova "liza" mora biti zares "muhasta", ker jih je toliko pridobila.

V čast si tudi štejem, da so se v naši mali naselbini odzvale vse naše žene in dekleta ter pristopile k podružnici št. 36, ki sedaj šteje 33 članic. Moja želja je, da bi se članice pridno udeleževale mesečnih sej, ki se vršijo vsaki drugi četrtek v mesecu, v mestni dvorani. Začetek ob 7:30 zvečer.

Sedaj pa želim srečno Novo leto vsem članicam S.Ž.Z., posebno pri podružnici št. 36.

Anna Spehar, predsednica.

**PODRUŽNICA ŠT. 37, S. Ž. Z.,
GREANEY, MINN.**

Redne mesečne seje naše podružnice se bodo vršile vsako prvo nedeljo v mesecu, popoldne, pri Mrs. Agnes Starich. Članice, udeležujte se redno.

Sosesterski pozdrav,

Katherine Kochevar, tajnica.

A NEW YEARS MESSAGE

At the beginning of a New Year, every one is making good resolutions; therefore let me suggest one for you, dear sisters.

I've noticed with regret that only a few of the large membership are taking interest in our English Section. Where are the others? If there is anything you do not approve of, please let us know. If there is something you would like to have appear in this section, express your wish. The editor cannot guess your thoughts. The only solution is to give your comments.

Which do you prefer? Short Stories, commicals, educational articles, styles, or sports. Do tell. It is our ardent wish to make the English Section as attractive as possible, which can only be done with your cooperation. This section will be as interesting as you will make it. MEMBERS! GLADEN THE HEARTS OF THE SUPREME S OFFICER AND THOSE OF YOUR MOTHERS BY CONTRIBUTING TO THIS SECTION OF OUR MAGAZINE 'ZARJA'. This is the resolution which is suggested for your adoption.

Best wishes for a Prosperous New Year and trusting to hear from you oftener,

Fraternally Yours,

Marie Priland
Supreme President S. L. U.

A HAPPY NEW YEAR, GIRLS

Doesn't it seem strange to find yourself greeting your friends with this old phrase one more? You just can't imagine where the old year has gone, can you? Some of you may be glad, and some may be sorry to see it fade away, but, nevertheless, let's make our resolutions now for a bigger and better year to follow 1929.

It seems that 1930 is bringing good luck to us right from the start. At last we have found a new name for our corner. Fr. Dominic, from Pittsburgh, Pa., has been searching for a name that can be used by the girls, and it seems as though he has hit the right idea. Many thanks to Fr. Dominic.

"THE MAIDEN'S REALM." How does that appeal to you? Do you think it can be improved? Write and let us know what you think about this.

It may be that this new name will also bring luck to our corner during the following year. By this I mean that all the girls who read this magazine will send in at least one contribution during 1930.

Come on, girls. Lines are formed to the right.

The Editor.

**NEW YEAR'S DAY
A Day of Wishes & Resolves**

New Year's Day strikes us as a day of wishes and resolves. An old and beautiful custom, dating from time out of mind, has made it a day of wishes; and our mail, growing from year to year, reminds us that the custom is still cherished. Human need, on the other hand, has made it a day of resolves.

Custom and the heart of man have made this a day of reciprocal good wishes. All beginnings are more or less solemn. You stand at the cradle of a child, and involuntarily your thoughts run on to the future—even to the end. You gather at the Commencement exercises of our schools and colleges. You see the budding youth—grown to manhood and womanhood—about to set out on their various paths in life. Spontaneously comes the thought: "What will they make of it?" You stand at the church door and see the newly married couple come out, flushed with a new joy. They have set the cornerstone of a home, a family; and you wonder: "What will they build in the years to come?" At all beginnings our thoughts travel naturally to the end.

We stand at the beginning of a New Year, and again our minds carry us forward and our hearts put the anxious question: "What will it bring?" It may bring sickness; it may bring death and bereavements; it may bring estrangements and misunderstandings; it may bring difficulties and trials; it may bring sorrow and pain. New pleasures too, new successes, may be in its train; new comforts, supports, friends, delights. You know how sunshine and shadow mingled in the years past—at times most unexpectedly. No wonder we wish well, at the beginning of the year, to those who are near to us and dear to us. "Nothing is so cheap as wishes," says someone cynically; "you could wish your worst enemy a Happy New Year."

And yet there is nothing so beautiful as this age-old custom. Wishes often impel to action, so that we feel inclined to make happy those to whom we wish happiness. Wishes often lead to prayer, when we realize that there is One who can grant the fulfillment of these wishes of ours. Wishes are reminders, too, of the Angels who brought to earth the first New Year's wish, and sang it over the fields of Bethlehem: "Peace on earth to men of good will."

In all sincerity, then, let us wish each other a happy New Year. But let us realize at the same time what true happiness is. No Catholic—in fact, no Christian—can use that word happiness without thinking of heaven. Heaven is the only true and complete happiness, and nothing is really happy on earth ex-

cept in so far as it means an approach to that happiness unending.

Happy is he who has God's help in all life's troubles, dangers, trials, and temptations. Happy is he who speaks true conformity of will with the will of the heavenly Father. Happy is he who enjoys the presence of God all the hours of the day, and especially the presence of Jesus in his heart in Holy Communion. Happy is such a one, no matter what life's chances and vicissitudes may bring.

A Day of Resolves

While we greet others with good wishes, for ourselves we are prompted to make good resolutions, for we realize that for ourselves good wishes would be idle. It has almost become the fashion to decry good resolutions. This is foolish. True a resolution is not everything; but it is worth much. Are we better off without them?

Between a man who has made a good resolution and a man who has made none, there is a great difference. It is this: the one has for a moment at least opened his heart to good and loved it; he has seen the gleam of an ideal and visualized it clearly; he has given his heart—in will and intention, at least—to God, despite the knowledge of his weakness. The other has even shrunk half-heartedly from the very idea of good.

If then, as we love to quote, "hell is paved with good intentions," it is not because we made them, but because we fail to keep them. And it is well to remember, as Hoffing the philosopher points out: "The proverb does not speak of good resolutions but of intentions only."

Resolutions are necessary. It is a need that arises from our very nature. But we ought to make our resolutions wisely, not blindly. The resolution must be built on remembrance of our past failures and opportunities, on foresight of future needs and chances; it must be deeply felt; it must be formed amid prayer, in the presence of our dear Lord and His blessed Mother. It must, finally, be steeped in reality—that is, it must be concrete and precise.

Visualize clearly your ideal—the man or the woman that you want to be. See that your falling from that ideal is chiefly in anger, in impatience, in gossip, in sensuality, in lack of true piety, in laziness, in lack of zeal for God and the Faith. Notice that it is chiefly manifested under such and such circumstances. Then resolve that in that matter you shall do so and so with the help of such and such means.

Do not attempt too much. Do not look forward too far. The resolver who sweeps the whole year with one general resolution, will probably find that he has

only stirred up the dust to see it settle again quickly.

Let your good wishes, therefore, be truly Christian wishes, repeated in prayer, in Mass, in Holy Communion. Let your resolves on this day be generous and well made. But, above all, let them be written in your hearts, so that you will remember them each day of the New Year.

Living soberly, and justly, and piously in this world, waiting for the blessed hope and coming of the glory our great God and Savior, Jesus Christ, let us spend each day of the New Year in such a way that we can say; "This is the best day I have ever had."

—A. Z.

MISTAKES IN CHILD-TRAINING

The sentimentality with which innumerable people at the present day regard the question of child-training is disastrous in its tendencies.

"Let the poor little things," it is said, "have a good time while they are young; their troubles will come quite soon enough."

By all means, let childhood be happy; but unlimited indulgence of whims, caprices, and mischievous tendencies is not the recipe for effecting that result. On the contrary, it is an infallible method of rendering them miserable later on in life.

PLEADINGS

He asked for a stone and God gave him bread.

He asked for health that he might achieve;

God made him weak that he might obey.

He asked for riches that he might be happy;

God gave him poverty that he might be wise.

He asked for strength that he might do greater things,

God gave him infirmity that he might do better things.

He asked for power that he might have the praise of men,

God sent him weakness that he might feel the need of God.

He asked for all things that he might enjoy life,

God gave him life eternal that he might enjoy all things.

He received nothing that he asked for, Yet much more than he hoped for.

His prayers were answered; he was most blessed.

JEST JOTS

"Organization," says some wise fellow, "is the art of getting men to respond like thoroughbreds. When you cluck to a thoroughbred, he gives you all the speed, strength of heart, and sinew in him. When you cluck to a jackass, he kicks.

* * *

A homely baby always resembles his father's people.

* * *

Things have reached such a pass in Chicago—"the lawyer's paradise"—that when a man is killed by an automobile or a thug, the coroner returns a verdict of "death by natural causes."

* * *

No man knows exactly what's coming tomorrow until today becomes yesterday.

* * *

The sending of pictures by wireless is not so unusual as it first seems. You often see a countenance changed by a simple telephone message.

* * *

Under the pure food and drug act a number of our peaches should be labeled "artificially colored."

* * *

Why try to give advice? Those with sense don't need it. Those without sense won't take it.

Curtain!

COMING MONTHLY ATTRACTIONS

Talking It Over with the Monitor—Big Rollicking Seven—Mailbag—Tidbits—Sidelights—Condensed News—Patterns—Fashions—Menus—Recipes—And What You Send In.

CORRESPONDENCE

Sheboygan, Wis.

Hello Bowling Team girls! How are the strikes, spares and gutter balls coming? We are getting along fine. I think you will be interested in the score for the "Rising Stars". It is as follows:

Anna Falle	2595
Mary Suscha	1995
Angeline Falls	1772
Margaret Prisland	1530
Mary Falle	1500

this includes the score of Dec. 15th.

The two girls Bowling Teams gave a shower for Miss Frances Brus who was united in marriage in November. The following took part in the mock wedding. The Misses Mary Falle bride, Christie Krainc groom, Anna Falle minister, Mary Simonc and Josephine Cerpich best-men, Angeline Falle, Anna Hodnik and Anna Fedran bridesmaids, Ann Vertacic ring-bearer, Margaret Prisland flower girl. We had a enjoyable evening. Miss Brus was presented with a cereal set.

We wish you a Joyful New Year.

Margaret Prisland
Capt. "The Rising Stars".

* * *

McKinley, Minn.

Hello Girls:

This is my first letter in the "Zarja" in hopes that more girls will write.

In McKinley we have now organized the Slov. Ladies Union. The village, although small according to size and occupants, has thirty-three women who compose the Slov. Ladies Union. I would

like to see that the few remaining women would join also and that the young girls as well. I think that it is very nice for the ladies to take an interest in the Union.

In this northern part of Minnesota it is very cold. Already we have a few inches of snow.

I enjoy reading this magazine very much that has interesting subjects.

I wish to extend my heartiest wishes for your happiness at Christmas and also a Happy New Year.

I would desire to have other girls write articles of interest; so write, girls.

Jennie Steblay

Member of Branch No. 36, S. L. U.

FOR THE KITCHEN

APRICOT SHERBET

Soak two teaspoons of granulated gelatin in two tablespoons of cold water for five minutes. Boil two cups of sugar with three cups of water and the grated rind of one half lemon for five minutes. Then add to this mixture the softened gelatin and remove from the range; stir until the gelatin is dissolved. Cool. Chill and add one half cup of lemon juice and one cup of apricot pulp, which you have pressed through a wide meshed sieve. Freeze.

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

* * *

PINEAPPLE CREAM SHERBET

1 quart crushed pineapple
1 cup sugar
½ cup cold water
2 tablespoons lemon juice
1 cup orange juice
1 cup cream, whipped.

Boil the pineapple and sugar together for fifteen minutes. Add gelatin which has been softened in the cold water. Add lemon and orange juices. Freeze, adding cream when partly frozen. Will serve nine people.

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

* * *

TOMATO POT ROAST

Melt two tablespoons of beef drippings in an iron pot and in this cook one onion till light brown; then add three pounds of beef cut in slices one and one-half inches thick and previously dredged with flour, salt and pepper. Brown the meat on both sides; then pour over it one quart-size can of tomatoes. Add three whole cloves. Cover closely and simmer three hours. Serve on a platter. Thicken pot liquor with a little flour and strain over the meat. Add a little water if necessary.

* * *

STUFFED CELERY

Mix Roquefort and cream cheese with chopped walnuts, and a little whipped cream; then season with salt and paprika. Fill celery stalks with this mixture. Serve with salad course.

Grace, Beauty in Debutante Styles

ong Skirt, Normal Waist-line, Dainty Accessories on Fashion List.

The debutante of this season occupies the very center of the fashion stage, the personification of eternal feminine youth and charm pictured in poetry as “standing with reluctant feet where the brook and river meet,” observes a fashion writer in the New York Times. As a type, she is, perhaps, less reluctant than eager today, but she is more feminine as to dress, at least, than the young women who have made their bow during the last ten years. Since it is once more the fashion to accent the feminine quality in dress, the modistes have put forth all their skill to shower grace and beauty on the styles, and one authority has lately ventured the opinion that those of this year will endure.

It marks another of those dramatic and picturesque transitions which make history of dress for women, particularly for the young woman who is just entering the polite world, a fascinating story. The mother of today's debutante, with careful regard for the conventions, came out in a precise and finished, if somewhat upholstered costume of many frills and much crinoline, which emphasized the smallness of her waist; in a modest décolletage and a skirt cut to show but the tip of her slipper or to trail, “whispering softly over velvet carpets.”

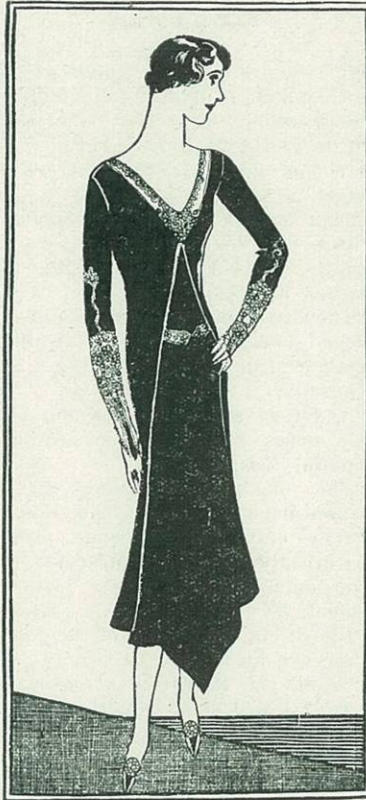
The type changed to knee-length skirts, formless lines and general near-nudity, and with this style came also the manner and manners that have been the subject, to say the least, of wide controversy. It is a matter of dressmaking the woman, for, to quote a young member of the elite, “You cannot be a boyden in long skirts,” and certain little ways, expressive of poise and polish, are now once again evident. Obviously, the flapper is out of date.

White Still in Picture.

Paradoxically this year's fashions have swung far back in moving forward, for the long skirt, normal waistline, soft draperies, and dainty accessories are once more in style—although happily lacking the artificiality of a generation ago. The hour-glass figure and the torturous stays recently unearthed among the relics of 2000 B. C. do not appear but last-minute designs reveal the contour of the figure with flattering lines that manage to create an impression of the utmost simplicity. The chic debutante is now less of the jeune fille than of the grown-up type.

True, she continues to wear white for the evening debut. But it is white with a difference. For, next to black, white is now the choice of the sophisticated for their smartest evening frocks and has acquired a worldliness quite unknown to the Victorian era.

Take, for instance, a frock designed for a debutante. It has billowing skirts of white net, covering the ankles, artless garlands of taffeta

Black Velvet Frock With Touches of Bead Embroidery.

leaves appliqued in gold. But for all that, it manages to be the perfect setting for the flower of a complex civilization.

Chanel, also, is doing this type of thing for debutantes. Probably the most talked of frock of the season is her shirred net “No. 5,” which is being ordered in black as well as white, and which, while apparently taking its inspiration from the pages of Godey's Ladies Book, is quite the most daring frock of the winter. Shirred bands of the net mold the figure to a point well below the hips, where fullness is released in crisp flounces to the floor. The shirred bands on the skirt curve upward toward the back, in apron effect, and are finished with a huge bustle bow, at the base of the deep V décolletage, which reaches to the waistline.

Another appealing frock is made by Chanel in ruby red velvet for the winter dances. This frock offers more than a hint of the Directoire in its very high waistline, the belt fastened with a jeweled buckle and its long

slim sheath skirt made of a series of tiny ruffles.

Moire Is Fashionable.

Cream white moire is enjoying a decided vogue among the smarter debutantes and this material, too, is developed along lines which suggest the '80s. Not an actual bustle, but a suggestion of one is a feature of several of these gowns, which also frequently show short trains and have a silhouette molded almost to the knees. One such frock, made very long and having a short train, has a surplice bodice very low at the back and draped to define the curves of the figure. A cascading girdle at the side back is this frock's version of the bustle theme. Such frocks form an admirable background for the ivory white gloves worn wrinkled below the elbow, the wide glittering bracelets and important necklaces which are a feature of the new formal mode.

Taffeta, of course, has always been a favorite fabric for the debutante gown and this season shows many interesting variations. The new taffetas are so lustrous, so soft and supple, that they lend themselves happily to the princess silhouette. The fullness is placed very low, in contrast to the

Red Velvet Frock Featuring High Waist, Cap Sleeves.

bouffant period gowns of a few years ago, and a huge sash bow is a frequent accompaniment of the taffeta frock.

Every debutante wants at least one black frock—perhaps because black was so long denied her—and there is no happier choice than the dress of

black taffeta, the fitted bodice finished with a band of brilliant green and opening over the skirt in two revers faced back with glittering rhinestones. Worn with slippers of vivid green, with square rhinestone buckles, this frock is as youthful as it is chic.

The matter of evening wraps is an important one to the deb who expects to dance every night of her first season and there is an interesting variety in fabrics and colors, in wraps which may be worn with several gowns and those which are definitely part of an ensemble.

New Jackets Are Charming.

Very smart are the new jackets of velvet or lame, shaped in at the waist-line and bordered with the same fur as is used for the collar. Black velvet is much seen, with white or black fox in these little coats. Straight hip-length jackets of lame, with huge fur collars which frame the face, are frequently designed as part of an ensemble, with frock of chiffon, net or velvet in harmonizing or matching color.

White is enjoying an unusual vogue in evening wraps, and, of course, every debutante wants a short or three-quarters wrap of ermine, colored in the same fur or white fox.

White velvet is important, especially when it is combined with brown fur, for the brown-and-white combination continues to appeal. Mink, sable, even nutria are used with excellent effect on these wraps of velvet in creamy tint. A little shorter than knee-length is a model suitable for a young girl. It has a double tiered flounce, curving up toward the waist in front, and a big collar of nutria which frames the face.

Since some mothers prominent in the Social Register have returned to the custom of first presenting their daughters to the older friends of the family, at an afternoon tea, there is renewed interest in afternoon frocks sufficiently formal to grace such an important occasion.

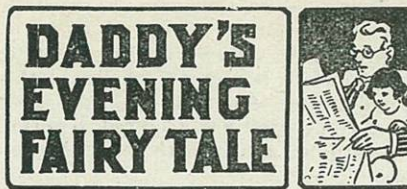
A model from Paul Poiret was chosen for illustration, since it combines a youthful quality with distinction of design and coloring. It is a princess frock of black velvet, cut on lines of subtle simplicity and showing a touch of color characteristic of this couturier. The shallow yoke and narrow belt, which breaks the severity of the long lines at the front, are of powder blue chiffon, embroidered in tiny beads of rose and silver.

Coat Lining Ideas of Interest to All Women

Moire is used to line coats that are made to go with moire afternoon dresses.

Sometimes linings are trimmed with appliques in geometrical design made from silk in contrasting color.

Braid or ribbon is sometimes used around the edge of the lining where it meets the fabric of the coat.

by Mary Graham Bonner
COPYRIGHT BY WESTERN NEWSPAPER UNION

DELIGHTFUL ZERO WEATHER

"It seems strange to think of people complaining of this delightful and ideal weather," said Mr. Polar Bear. "I love Old Man Zero. Oh, when he comes around, everything is so perfect."

"That is so," agreed Mrs. Polar.

"But my dear, there are people, actually, it is true, who think this weather is dreadful.

"They go about with red noses and pinched looking fingers, and walking on their feet as though they hurt dreadfully.

"And they rub their ears and blow their noses and altogether make a shameful fuss.

"They don't know enough to appreciate a good cold day like this.

"Why only a little while ago, a creature they call a man came and stood outside my den for just one moment.

"I gave him a look out of the corner of my eye as though to say,

"Well, you think I'm a queer one, do you? I will show you that I don't regard your opinion in the least.

"I pay no attention to what you think or say. I'm the great polar bear who comes from the North, and the polar bear next door is my wild wife."

Mrs. Polar Bear smiled her wild smile.

"It was good of you to tell him I was wild," she said. "I would hate to have

Played on the Ice Cakes.

him think I was a foolish, gentle creature."

"I wouldn't have had him think such a thing for worlds," said Mr. Polar.

"Well," he continued, after a pause, "I jumped right in my icy water as a true polar bear should do.

"The wind howled and the wind blew, and oh, how happy I was."

"I can understand it," said Mrs. Polar Bear, "for I am going to have an icy bath in the place where the ice has been broken for me, just as soon as you finish talking."

"I splashed, and I played on the ice cakes, and the man, poor shivering thing that he was," said Mr. Polar Bear, "went on shivering and drew his collar up tighter and said.

"Well, this is more than I can stand."

"Then," continued Mr. Polar Bear, "I cannot understand the silly people who pretend that this weather isn't as cold as any weather there has been for years and years—in fact, since I have been in the zoo I cannot remember any colder weather."

"Neither can I," agreed Mrs. Polar Bear.

"But these people like to pretend that they once knew colder weather, and they really cannot remember any colder days than these have been.

"Anyway they're beautifully cold and I just love these days.

"Oh, I just adore them. It is such beautiful zero weather, such glorious zero weather, such perfect zero weather."

And the two Polar Bears played in the icy water, and oh, how happy they were.

Certainly this was their kind of weather.

It couldn't be too cold for them.

Snuffling Inches

Little Betty's grandma used the old-fashioned method for measuring a yard by stretching the goods at arm's length, holding one end of it up to her nose. One day Betty came up to her saying, "Smell this, grandma, and see how long it is."

Analyze Anatomy

A boy was asked to write a sentence including the words "analyze" and "anatomy." He wrote:

My analyze over the ocean,
My analyze over the sea,
Oh, who will go over the ocean
And bring back my anatomy?—Exchange.

No Advantage

Teacher (lecturing Willie on his continual tardiness)—"You've heard about the early bird, and what he got, haven't you, William?"

"Yes, teacher, but the early bird in my house has to get his own breakfast."

Milk the Cat

"Mother," asked little Jack, "is it correct to say that you 'water a horse' when he is thirsty?"

"Yes, dear," replied his mother.

"Well, then," said Jack, picking up a saucer, "I'm going to milk the cat."—Vancouver Province.

Trije rodovi.

DOGODKI IZ NEKDANJIH DNI.

Spisal Engelbert Gangl.

PRVI DEL.

I.

KRSTILI so ga v farni cerkvi metliški na dan svetega Jožefa — v Zavinkovcih je bila le podružnica — in zato so mu tudi izbrali svetnika-tesarja za patrona in priprošnjika. Ko so ga nesli v cerkev h krstu, je kričal na vse mlado grlo, in zato sta brž uganila boter in botra, da bo mladi Zaviniščak vse svoje žive dni odločen in glasan in da učaka sivo starost, ako ga prej ne pobero koze ali oslovski kašelj ali katera druga sitna bolezen, ki se rada obesí otrokom za vrat.

Posebno je kremžil krščenec nežno ličece, ko mu je usipal duhovnik na drobne ustnice prašek bele soli.

“Moder bo vse svoje žive dni,” sta zopet uganila boter in botra.

In tako sta umni boter in iznajdljiva botra ugrabila vse mogoče in nemogoče reči vso pot v cerkev in iz cerkve grede.

Ko so ga prinesli od krsta domov v Zavinkovce in ga položili k materi na posteljo, so posedli boter in botra, babica in hišni oče okrog mize, da použijejo botrinjo in tako dostojno proslave imenitni ta dogodek, ko je prvič na Zaviniščakovem domu zakričal otroški glas.

Botrinjo pa je bila pripravila, napekla in nakuhala soseda Jana, ker je ni mati Zaviniščakova niti utegnila niti mogla. Takrat, ko bi še mogla, ni utegnila, ker je šivala plenice, napravljala pernico in krojila srajčke, da bo mogla kam položiti in v kaj obleči dete. Pa ko bi jo tudi že pripravila, saj bi se bila do danes prav gotovo pokvarila in mož bi jo moral nasuti svinjam v korito. A sedaj, ko bi se utegnila sukati po kuhinji in gori ob plečutih v dimu, ni mogla nikamor iz postelje, ker jo je vanjo položila bolezen. Zato je torej morala priti soseda Jana, ki je slovela za dobro kuharico, in soseda Jana je spekla pogačo, visoko skoraj celo ped in po vrhu lepo narezano na štirivoglata okenca, skuhala svinjine, nacvrla petero mastnih piščet ter nabrala raznih zelišč, ki jih je lepo zabelila z raztopljenimi ocvirki. In soseda Jana je napravila botrinjo v resnici okusno in vablivo. Materi pa je obarila pitano kokoš, in tako se je zgodilo danes prvič, odkar sta

Zaviniščakova mož in žena, da nista zajemala iz ene sklede.

Zaviniščak je natočil v kleti barilec najboljšega vina, zavrtal v veho noseč ter postavil polno posodo na sredo mize. Zložno so se spustili gostje na klopi okrog mize in se zamaknili v jed. Po sobi je vladal mir. Samo zdajnzdaj je glasno zacvilil Jožek, skrbno zavil v plenice. Tesno je tiščal drobna očesca in na široko odpiral usteca. Izza mize pa so se zglašali ješči ljudje, ki so se bili poglabili v okusne jedi. Boter in botra sta natihem hvalila soseda Jano in njeno kuharsko umetnost in radodarnost očeta Zaviniščaka, ta je plaval v sreči in radosti, ker mu je bil vendar v osmem letu zakona rojen sin. — Mati se je veselo ozirala na prvorojenca in prosila Boga obile sreče zanj, a babica je premišljala, kje bo v bližnji prihodnosti zopet krst in tako imenitna botrinja. Soseda Jana je pomivala v kuhinji posodo in jo spravljala v red, da so vsak hip zaropotali okajeni lonci, ki jih je devala na polico nad širokim ognjiščem.

Ko so si bili potolažili prvi glad, je porinil oče Zaviniščak barilec pred botra, rekoč:

“Na, pij, kume!”

“Na dobro zdravje,” je dejal ta, nastavil posodo in napravil dolg požirek. Potem je postavil vino pred botro in ji rekel: “Pa še ti pij, kuma! Zaviniščak ima dobro vino!”

Botra si je obrisala s predpasnikm usta in je takisto vzkliknila:

“Na dobro zdravje!”

Potem je prišla na vrsto babica. Žejna je bila in zato si ni utegnila obrisati ust, nego je kar nagnila posodo ter jo potem ponudila gospodarju. Zaviniščak je potegnil z dlanjo po noscu, prijel barilec z obema rokama in ga pol slovesno, pol zadovoljno dvignil do ust.

“Da bi bilo vsem na zdravje, a najbolj našemu Jošku,” je dejal hišni oče, in sladka pijača mu je splavala po grlu.

Prisédla je tudi soseda Jana, ki jo je razgrela in močno užejala gorkota v kuhinji.

“Kuharice se najedo ob kuhi, a napijo ob vinu,” je rekla Jana in globoko potegnila iz barilca.

V tem pa je zastokala Zaviniščakova na postelji: “Joj, dajte piti tudi meni!”

Ali modra soseda Jana je precej odgovorila: “Zate ni vino. Vnela bi se ti rebrna mrena, in za-

gorela bi ti kri po žilah. Zate je sladka voda. Nakuhalo sem ti suhih hrušk in jabolčnih krljev."

To rekši, odide v kuhinjo in ji prinese lonec kuhanih suhih hrušk in jabolčnih krljev, ki so leno plavali po črnikasti, sladki vodi. Jana je pomolila Zaviniščakovi lonec, rekoč: "To-le ti je sladka pijača!"

In Zaviniščakova je — hočeš, nočeš — napravila par požirkov in se zopet položila na visoko zglavje, a izpregovorila ni niti besedice.

Čim bolj je izginjala jed z mize, tem pogosteje je krožil barilec od ust do ust. In ko je bilo jedi in gladu konec, je bil šele prave žeje začetek. Zaviniščak je pomajal z barilcem semtertja in ko je čul, kako žalostno loka ostanek dobre pijače po prazni posodi, jo je stisnil pod pazduho, snel iznad vratnega oboja ključ ter se odpravil v klet. Gostom za mizo so se razveselila lica, in boter je pod mizo sunil z nogo botro ter ji pošepnil na uho: "Še bo nekaj!"

"T", je kihnila ta in pokimala z glavo, "bo, bo!"

Vino ji je že nekoliko šinilo tik pod lase, zato je še enkrat zabrblijala: "Bo, bo, botrček!"

Botrček je precej vedel, kako in kaj, zato je dejal: "E, vino te prijemlje za ušesa!"

In težko roko ji je položil za vrat po plečih ter zagugal botro semtertja z norčavim nasmehom: "Glej, kuma, tako-le pojdemo domov!"

"Kakor bo — tako bo," se je smejala botra in grabila po mizi drobtine na kupec.

Ostalih dvoje žensk se je smejala, a gospodinji je močno prijalo, da bodo čutili njeni gostje dobroto in moč domačega pridelka.

Gospodar je vstopil s polno posodo in vzkliknil že na vratih: "Le pijte, ljudje, in bodite dobre volje! Danes so krstili mojega sina, hvala Bogu!"

Čvrsto je posadil barilec na mizo in njegovo srce je bilo mehko in dobro. Zasmeljal se je od radosti in ključ od vinske kleti je vrgel na mizo, da se je zadržal po belih deskah. "Pijte, dokler morete in če mi izpijete vse do zadnje kaplje! Saj imam sina, hvala Bogu!"

Potem je stopil k postelji, dvignil otročiča visoko proti lesenemu stropu in, kažoč ga tistim pri mizi, klical z veselim glasom: "Ali vidite našega Joška, mladega Zaviniščaka? Ali vidite tega-le črvička? Juhu, to-le je naše dete!"

In oče Zaviniščak je dvignil pete in zaceptal z nogami, kakor bi se hotel pognati v ples, a Jožek je začel neznansko vpiti, da se je zajezila žena na postelji: "Pusti otroka, da se ne prestraši! Dobil bi padačo!"

"Saj res!" je pritrdil mož, "rajši dvigam barilec. Dete v plenica je za ženske roke!" In oče je položil sina poleg matere. Mož jo je pogladil poobledelem licu ter sedel na prejšnje mesto, ponujajoč

svojim gostom vina. Ti se niso branili. Vino je bilo dobro in žeja velika, pa so pili do meje in preko nje. V sobi je postalo zatoхло. Nizko je počival strop na belih stenah, in tesna okna so bila skrbno zaprta, kakor da hodi po deželi mrzli božič.

Bil pa je praznik svetega Jožefa, in prva pomladna nežnost je sijala daleč ob hiši očeta Zaviniščaka.

"Uh! Vroče je," je prva zatožila botra ter si potegnila pisano ruto z glave, da so se ji nekoliko vzneredili lasje ter se ji spustili v zmrušenih kodrih po tilniku.

"Saj lahko odpremo okno," je dejal gospodar in odpahnil okno poleg mize. V sobo se je vsul sveži zrak, ki je hladeče zavel gostom okrog razgretih lic. Mati Zaviniščakovka je brž potegnila ruto čez glavo novorojenčkovo, da bi se ne prehladil in ne dobil nahoda ter ne začel kihati takoj ob vstopu v življenje. Potem bi kihal vse svoje žive dni, kar bi bilo nerodno zanj in za druge.

Kmalu se je izenačil vzduh v sobi in zunaj sobe, in prijetna svežost je zavela pod stropom. Tudi gostje so se poživili, in botra si je zopet poravnala ruto in uredila lase. A jezik se ji je omajal, da je govorila venomer zdaj z gospodarjem, zdaj z babico, zdaj z gospodinjo, zdaj šama s seboj. Njen govor ni bil urejen in se ni sukal o enem samem predmetu. Govorila je o kokoših, prerej nato o semnju, potem o poslih, potlej o rojenicah, ki stoje ob zibelki novorojenčkovi ter mu prerokujejo in usojajo življenja veselje in žalost. Prisotni so se ji smejali, ji pritrjali ali jo pa z oporekanjem dražili ter jo s tem spravljali v še večji ogenj. Naposled je bilo materi botri govorjenja in pijače dovolj, pa se je napravila domov.

In zgodilo se je, kakor je zatrjeval prej oče kume: botra je stopala sicer trdo in kar se da moški, a noge ji niso hotele prav služiti — zdaj so vihrale na to, zdaj na ono stran, da je bila videti njena hoja smešna in otroška.

"Jožek ti je posodil noge," se je norčeval boter. A tudi njemu ni bila hoja bogve kako stanovitna. Vino ima svojo moč tako pri botrah kakor pri botrih.

Solnce se je že nižalo k zatonu, ko sta se kume in kuma lovila proti domu. Babica je prisledla k bolnici ter se pogovarjala z njo o svojih rečeh. Jana je pospravljala mizo, a oče Zaviniščak se je naslonil na okno in gledal venkaj v večerni hlad. Solnce je umiralo za gorami, in rdeča luč se je razlila po nebu ter blesteče odsevala iz šip na Zaviniščakovih oknih. Zaviniščaku je bilo sladko, da bi se jokal. Gledal je nebo in zemljo pred seboj. Nekaj te zemlje je bilo njegove, in nekaj tega neba se je razprostiralo nad njegovo zemljo.

(Dalje prih.)